

[Thestrup.]

omfang de indtægter ved personligt arbejde, som aldersrentemodtageren og hans ægtefælle og invaliderentemodtageren og hans ægtefælle har, kommer til fradrag i henholdsvis alders- og invaliderenten. Udvalget indstiller forslagene til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Det fremgår af udvalgets betænkning over de to lovforslag, at de foreslåede erstatningsbeløb til rentemodtagerne for forhøjelsen af rugbrøds- og mælkepriserne, disse beløb, som udbetales halvårlig, nu foreslås forhøjet til 40 kr. og 80 kr. fra de oprindelige beløb, 25 kr. og 50 kr. Da man må tage i betragtning, at halvdelen af dette beløb stammer fra en tidligere erstatning for ophævelsen af forbrugertilskud til kød og flæsk, vil man forstå, at det samlede resultat til dækning af rugbrøds- og mælkepriserne ikke er de i lovforslaget anførte beløb, men kun halvdelen af de omtalte beløb dækker i virkeligheden rugbrøds- og mælkeprisens forhøjelse.

Der er jo en forskel på de beløb, ministeren oprindelig foreslog, og det, man omsider enedes om, men når man her i dag, som jeg hørte i formiddags, taler om, at rentemodtagerne herigennem får mere end dækning for de forhøjede rugbrøds- og mælkepriser, så tillader jeg mig at tvivle. En rentemodtager vil ifølge forslaget få 40-kr. mere om året til dækning af rugbrødsprisens forhøjelse med 80 øre og mælkeprisens forhøjelse med 6 øre, og et ægtepar vil få 80 kr., altså det dobbelte. Der er derfor ingen grund til at antage, at rentemodtagerne får mere end dækning for det, som priserne forhøjes med for disse for rentemodtagerne så vigtige levnedsmidler.

Derimod er der grund til ved denne lejlighed at se på mange andre ting i folkeforsikringsloven, som angår rentemodtagernes forhold, og som har været diskuteret herinde adskillige gange, ting, som det er livsvigtigt for denne store kategori af samfundsborgere at få ændret til det bedre. I udvalgets ændringsforslag til ændringen af folkeforsikringsloven indstiller udvalget enigt en ændring i § 41 om fradragsreglerne, en forbedring, som kommer en lille del af rentemodtagerne tilgode, nemlig den lille del, der har mulighed for at skaffe sig indtægt ved personligt arbejde. Jeg tænker her på ændringen i fradragsreglerne, og naturligvis kan det kun glæde mig, at man omsider

har indset, at min gruppe, det kommunistiske parti, har haft ret i vor anke, vor kritik af de altfor strenge fradragsregler, som især har ramt ægtepar, hvor den ikke-renteberettigede ægtefælle havde indtægt. Særlig uretfærdigt har fradragsreglerne hidtil virket for de invalideredes hustruer, idet de kun havde lov til at tjene 50 pct. af rentens grundbeløb ved deres arbejde, medens invaliden selv, hvis han havde mulighed for at få indtægt ved personligt arbejde, måtte tjene 100 pct. af rentens grundbeløb, før det blev nedskåret. Som det vil huskes, stillede mit parti i december sidste år et ændringsforslag gående ud på, at den ikke-renteberettigede ægtefælle skulle have ret til at have samme indtægt som den renteberettigede. Det forslag, udvalget har fundet frem til, går i virkeligheden ud på det, man dengang, i december måned, forkastede, da mit parti foreslog det, men det er jo bedre med een synder, som omvender sig, end med de tusind, som ikke har omvendelse behov, og jeg kan derfor kun hilse denne del af udvalgets ændringsforslag med glæde.

Derimod forekommer det min gruppe meget uretfærdigt, at man, når man, som man siger, vil imødekomme rentemodtagerne, da ikke vil imødekomme andre end dem, der har mulighed for at få indtægt ved siden af renten. Når de økonomiske forhold er vanskelige for disse, er de jo mange gange værre for den store del af rentemodtagerne, det store flertal, der ene og alene har renten at leve af. Jeg har ved tidligere lejligheder nævnt ikke mindst de oprørende små sats, der gælder i landkommunerne og købstæderne, men også de altfor små sats i hovedstadsområdet. Denne store kategori imødekommer man ikke ved den ændring af fradragsreglerne, som her foreslås. Den imødekommer kun 20, måske højst 30 pct. af samtlige rentemodtagere. Det store flertal af gamle og invalider, deres forhold rører man ikke ved, bortset fra den ydelse, der er erstatning for de forhøjede rugbrøds- og mælkepriser.

Er det da ikke nødvendigt at røre ved andre af rentemodtagernes problemer? Det synes mig, som om den henvendelse, som også samtlige medlemmer af dette høje ting har fået fra alders- og invaliderentemodtagernes foreningers fællesmøde i Fredericia, fortæller noget ganske andet.

Hvad siger sammenslutningen af alders- og invaliderentemodtagere i denne henvend-